

רשומות

ספר החוקים

30 ביולי 1976

823

ג' באב תשל"ו

צמוד

256	חוק לתיקון פקודת רופאי שיניים (מס' 6), תשל"ו—1976
264	חוק הסכמים קיבוציים (תיקון מס' 3), תשל"ו—1976

חוק לתיקון פקודת רופאי שיניים (מס' 6), תשל"ו-1976*

1. תיקון סעיף 2
בסעיף 2 לפקודת רופאי שיניים, 1945 (להלן – הפקודה), בסופו יבוא:
"מחלה מסכנת – אחת מאלה:
(1) מחלת נפש;
(2) מחלה העלולה לסכן בריאות האנשים שבטיפולו של מורשה לעסוק בריפוי שיניים;
(3) מחלה או כושר לקוי העלולים לשלול ממורשה לעסוק בריפוי שיניים את היכולת לעסוק בריפוי שיניים, לחלוטין, זמנית או חלקית;
"שינוית" – מי שהורשה לפי סעיף 12 (2)."
2. תיקון סעיף 5
בסעיף 5 לפקודה, במקום סעיף קטן (1) יבוא:
" (1) מי שנתקיימו בו כל אלה זכאי לקבל רשיון לעסוק בריפוי שיניים (להלן – רשיון):
(א) הוא אדם הגון;
(ב) הוא בעל השכלה בריפוי שיניים;
(ג) הוא אזרח ישראלי או בעל רשיון לישיבת קבע או לישיבת ארצי בישראל.
(2) ואלה בעלי השכלה בריפוי שיניים לענין סעיף קטן (1):
(א) מי שקיבל תואר המעיד על סיום חוק לימודי כרופא שיניים בבית ספר לרפואת שיניים במוסד להשכלה גבוהה בישראל שהכיר בו המועצה להשכלה גבוהה;
(ב) מי שסיים חוק לימודי ברפואת שיניים באוניברסיטה או בבית ספר לרפואת שיניים בחוץ לארץ ברמה אוניברסיטאית שאית שהמנהל הכיר בהם, ובידו דיפלומה שהמנהל הכיר בה.
(א2) רשיונות יינתנו גם לאנשים הבאים אף אם אינם בעלי השכלה בריפוי שיניים כאמור בסעיף קטן (2):
(א) מי שלמד לא פחות משלוש שנות לימוד ברמה תת-אוניברסיטאית בבית-ספר לריפוי שיניים בחוץ-לארץ שהכיר בו המנהל, ובידו דיפלומה שהכיר בה המנהל, בתנאי שלמד לפחות שנת לימוד אקדמאית אחת בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע ועמד בבחינות מקצועיות שנקבעו;
(ב) מי שעלה לארץ והיה מורשה בהיתר לעסוק דרך קבע בריפוי שיניים במדינה שבה עסק בכך למעשה ומעיד על כך מסמך ציבורי שניתן כדין באותה מדינה או עתון רשמי של אותה מדינה, ולמד תקופה של שתי שנות לימוד אקדמאיות

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג בתמוז תשל"ו (20 ביולי 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1203, תשל"ה, עמ' 439.
1 ע"ר 1945, תיס" 1, עמ' 1; ס"ח תשי"א, עמ' 66; תשי"ח, עמ' 104; תשכ"ה, עמ' 54; תשכ"ח, עמ' 16; תשל"א, עמ' 68.

לפחות בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע ועמד בבחינות
מקצועיות שנקבעו;

(ג) מי שנתקיימו בו כל התנאים האמורים בסעיף קטן (ב2).

(ב2) מי שלא נתקיימו בו התנאים המפורטים בסעיף קטן (א2) (א)
או (ב) יסרב המנהל לקבלו לקורס לריפוי שיניים, אולם לפי בקשת
המבקש יביא המנהל את הבקשה לדיון בוועדה המייעצת, והיא תהא רשאית,
בהתחשב בהכשרתו ובעיסוקו בפועל של המבקש בריפוי שיניים בעיסוקו
העיקרי באופן ובהיקף של ממש לפני פריסום חוק לתיקון פקודת רופאי
שיניים (מס' 6), תשל"ו-1976, להמליץ על בחינות מיון וכניסה בתנאי
לקבלתו לקורס, ולאחר מכן ילמד תקופה של שתי שנות לימוד אקדמאיות
לפחות בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע ויעמוד בבחינות מקצועיות
שנקבעו.

(ג2) מרפא שיניים בעל תעודת היתר שניתנה לפי פקודה זו, שלמד
תקופה של שתי שנות לימוד אקדמאיות לפחות בישראל בקורס לריפוי
שיניים שנקבע ועמד בבחינות מקצועיות שנקבעו, יהא זכאי לקבל רשיון;
הוראה זו אינה גורעת ממעמדו של מרפא שיניים בעל תעודת היתר
כאמור לעסוק בריפוי שיניים כמרפא שיניים.

(ד2) מועמד שנכשל בבחינות כניסה לקורס לפי סעיפים קטנים
(א2) עד (ג2) או בבחינות בסיומו, יהיה זכאי להיבחן פעם אחת נוספת.
(ה2) בקשה לרשיון תוגש למנהל.

(ז2) להוכחת קיומם של התנאים הנקובים בסעיף זה לא ייזקק
המנהל אלא לתעודות ציבוריות כמשמעותן בפקודת הראיות [נוסח חדש],
תשל"א-1971², ובהעדרן – לפסק דין הצהרתי של בית משפט שלום
בישראל.

(ז2) (א) נתקיימו במבקש רשיון התנאים המפורטים בסעיפים
קטנים (1) ו-(2) יתן לו המנהל רשיון.

(ב) על אף האמור בפסקה (א), אם היה המנהל סבור שיש
להתנות מתן הרשיון לבעל השכלה כאמור בסעיף קטן (2)
בבחינות או בהשתלמות, יעביר את הבקשה לחוות דעתה של
הוועדה המייעצת שהוקמה לפי סעיף 5א.

(ג) היתה בקשה מבוטסת על השכלה כאמור בסעיף קטן (2),
ולא שוכנע המנהל כי נתקיימו במבקש תנאי ההשכלה כאמור,
יעביר את הבקשה לחוות דעתה של הוועדה המייעצת.

(ד) שוכנעה הוועדה המייעצת כי נתקיימו במבקש התנאים
כאמור, תמליץ על מתן הרשיון.

(ה) לא שוכנעה הוועדה המייעצת כי נתקיימו במבקש התנאי
אים כאמור, רשאית היא להמליץ על סירוב למתן רשיון, או
על מתן רשיון לאחר שיעמוד המבקש בבחינות או בהשתלמות.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

(12) בפעיון זה, "נקבע" – נקבע בידי המנהל בתקנות בהתייעצות עם המועצה המדעית של ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל, ובהעדרה עם מי שלדעת שר הבריאות ממלא את תפקידיה.

3. אחרי סעיף 5 לפקודה יבוא:

הוספת סעיפים
א5 עד ט5

א5. (א) לענין מתן רישיונות יקים שר הבריאות ועדה של שלושה (להלן – הועדה המייעצת) שהכריה הם רופא או רופא שיניים בשירות משרד הבריאות ושני מורשים לעסוק בריפוי שיניים שלפחות אחד מהם הוא חבר של סגל ההוראה בבית ספר לרפואת שיניים בדרגת מרצה בכיר ומעלה; את שני המורשים האלה ימנה שר הבריאות מתוך רשימה שהגישה לו ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל, ואם לא הגישה לו תוך חדשיים מיום שקיבלה דרישה על כך – ימנה שר הבריאות שני מורשים לעסוק בריפוי שיניים כפי שייראה לו.

ועדה מייעצת
לענין רישיונות

(ב) השר ימנה את יושב ראש הועדה מבין חבריה.

(ג) לכל חבר של הועדה המייעצת ימנה השר ממלאי מקום בדרך ובתנאים שמינה את החבר.

(ד) השר יפרסם ברשומות הודעה על מינוי חברי הועדה וממלאי מקומם.

ב5. תקופת כהונתו של חבר הועדה המייעצת תהא שלוש שנים מיום מינויו והוא יכול להתמנות מחדש, ובלבד שלא יכהן יותר משלוש תקופות כהונה רצופות; חבר הועדה שתקופת כהונתו תמה יוסיף לכהן עד למינוי חבר אחר במקומו.

תקופת כהונתו
של חבר הועדה

ג5. הועדה המייעצת תדון בכל ענין בהרכב שהחלה בו עד סיומו, אולם ממלא מקום של חבר הועדה יבוא במקומו, לפי קביעת יושב ראש הועדה – (1) אם התפטר החבר או נפטר או נבצר ממנו למלא תפקידו; (2) על פי בקשת חבר הועדה שנבצר ממנו למלא תפקידו זמנית או לגבי מבקש פלוגי.

תפקיד ממלאי
מקום

ד5. תוקף החלטותיה של הועדה המייעצת לא ייפגע מחמת שנתפנה מקומו של חבר הועדה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.

קיום תוקף

ה5. (א) הועדה המייעצת תחליט ברוב דעות של חבריה. (ב) הועדה המייעצת תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו בפקודה זו או בתקנות לפיה.

סדרי עבודת
הועדה

ו5. (א) הועדה המייעצת רשאית להזמין את המבקש להתייצב לפניו ולקבל ממנו פרטים על לימודיו בריפוי שיניים ועיסוקיו. (ב) לא תמליץ הועדה המייעצת על סירוב למתן רשיון אלא אם נחנה הזדמנות למבקש להופיע לפניו ולטעון את טענותיו.

בדיקת כשירות

ז5. (א) לצורך בדיקת כשרו הנפשי או הגופני של האדם המבקש רשיון או המורשה לעסוק בריפוי שיניים, במקרים הקבועים בסעיפים 5ח ו-5ט, ימנה המנהל ועדה של שלושה רופאים (להלן – ועדה רפואית); המינוי יכול להיות כללי או למקרה מסוים; התעוררה שאלה של כושר נפשי, תהיה הועדה מורכבת משלושה רופאים פסיכיאטרים.

ועדה רפואית

(ב) לצורך בדיקה כאמור תהיה לוועדה רפואית סמכות —

- (1) להזמין אדם לבוא לפניו ולהעיד או להציג דבר;
- (2) לחייב עד להעיד בשבועה או בהן צדק בהתאם להוראות לענין זה שבתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג—1963;
- (3) לבקש מבית משפט מחוזי שכתחום שיפוטו היא יושבת ליתן צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א—1971;

(4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו מכוח סעיף זה כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ג) דרשה ועדה רפואית מאדם להעיד או להציג דבר וסירב לעשות כן, ללא צידוק המניח את דעת הועדה, רשאי בית משפט מחוזי שכתחום שיפוטו יושבת הועדה לצוות, על פי בקשת המנהל או יושב ראש הועדה, לכפות את הציות להוראות הועדה בדרך שתיראה לו, לרבות מעצרו של הסרבן.

(ד) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף זה.

(ה) הועדה תגיש למנהל את ממצאיה ומסקנותיה המנומקים.

54. (א) היה למנהל חשש סביר כי אדם המבקש רשיון סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש מהמבקש להתייצב לפני הועדה הרפואית לשם בדיקה.

בדיקה רפואית
למבקש

(ב) סירב המבקש לזריזות המנהל, לא יינתן לו רשיון כל עוד לא התייצב ונבדק.

55. (א) ראה המנהל כי בעל רשיון סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש ממנו להתייצב לפני ועדה רפואית לשם בדיקה.

בדיקה רפואית
לבעל רשיון

(ב) המועד להתייצבות לא יקדם למועד שנקבע להגשת ערעור לפי סעיף 55, אלא אם בוכח המנהל כי מחמת טכנה דחופה לציבור יש להקדים את מועד הבדיקה הרפואית.

(ג) לא התייצב בעל הרשיון במועד ובמקום שנקבעו לפי סעיף קטן (א), רשאי המנהל להתלות את רשיונו עד שייבדק.

(ד) המנהל רשאי לפרסם התליה כאמור בכל דרך שתיראה לו, ואין חובה לפרסם את הדבר ברשומות.

קבלת ראיות

56. בטרם יחליט המנהל, לפי סעיף 54 או 55, הכל לפי הענין, לדרוש ממבקש רשיון או מבעל רשיון שיתייצב לפני ועדה רפואית לפי סעיף 54 לשם בדיקה, רשאי המנהל —

- (1) אם יש לו יסוד להניח כי מידע העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם, נמצא בידיו של מוסד רפואי או רופא שטיפלו בו, לדרוש מהם שימסרו לו את המידע;
- (2) אם יש לו יסוד להניח כי מסמך העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם, נמצא בידי אדם אחר, לדרוש ממנו שימסור לו את המסמך;

ומי שנדרש למסור מידע או מסמך לפי סעיף זה חייב לקיים את הדרישה.

³ ק"ח תשכ"ג, עמ' 1879.

5יא. (א) נוכח המנהל כי מחלה מסכנת של אדם המורשה לעסוק בריפוי שיניים גורמת לסכנה כה דחופה לציבור שאין לחכות לסיום ההליכים בועדה הרפואית או בערעור לפי סעיף 5טו, רשאי המנהל להתלות רישונו של אותו אדם עזי להחליטה הסופית לפי סעיף 5יג, אך לא יותר משלושה חדשים ובתנאי שהעביר את הענין לטיפולו של הועדה הרפואית סמוך למתן החלטתו.

התליית ביניים

(ב) לא סיימה הועדה הרפואית את ההליכים עד תום תקופת ההתליה, רשאי המנהל בהסכמת הועדה להתלות את הרישון לשלושה חדשים נוספים.

(ג) לא הסתיימו ההליכים עד תום התקופה השניה כאמור, רשאי המנהל בהסכמת הועדה, אם דחיפות ההתליה עומדת בעינה, להתלות את הרישון לשלושה חדשים נוספים.

5יב. מי שהגיעה אליו, על פי הוראות סעיפים 5ז עד 5י, ידיעה בדבר מחלה, חייב לשמרה בסוד ולא לגלותה אלא במידה שיש בכך צורך לשם ביצוע הוראות הסעיפים האמורים, או אם הורשה לכך מאת בית המשפט, או מכוח חובה לענות על שאלות שהציג לו מי שהוטמך לערוך חקירה על ביצוע עבירות.

חובת סודיות

5יג. קבעה הועדה הרפואית כי מבקש רישון או בעל רישון אינו מסוגל לעסוק בריפוי שיניים, לחלוטין, חלקית או זמנית, מחמת מחלה מסכנת, או כי הוא מסוגל לעסוק בריפוי שיניים בהגבלות או בתנאים מסויימים, יסרב המנהל לתת לו רישון, או יבטלו או יתלה אותו, הכל לפי הענין, או יתן לו רישון מיוחד בכפוף להוראות פקודה זו ובהתאם להמלצות הועדה הרפואית.

ביצוע החלטת הועדה הרפואית

5יד. רישון מיוחד שניתן כאמור בסעיף 5יג דינו, לגבי תחום העיסוק שנקבע בו, כדין רישון; אולם מי שקיבל רישון מיוחד כאמור לא יעסוק בריפוי שיניים אלא בהתאם לתנאים שהמליצה עליהם הועדה הרפואית.

דינו של רישון מיוחד

5טו. (א) מבקש רישון או בעל רישון הרואה עצמו נפגע מדרישת המנהל להתייצב לפני ועדה רפואית, וכל אדם הרואה עצמו נפגע מסירובו של המנהל לתת רישון, או מביטול הרישון או מהתלייתו, או ממתן רישון מיוחד, הכל כאמור בסעיפים 5ז עד 5יג, רשאי לערער על כך לפני שופט של בית המשפט העליון תוך 30 יום מתיום שבו נמסרה לו הודעה על דרישת המנהל או החלטתו.

ערעור לפני שופט בית המשפט העליון

(ב) סעיף 6 לא יחול על עילה מהעילות לערעור האמורות בסעיף קטן (א).

(ג) החלטת המנהל לבטל רישון או להתלותו או ליתן רישון מיוחד תיכנס לתקפה מיד, ולא היא בהגשת ערעור על החלטה כדי לעכב את תזילתה, אלא אם הורה שופט של בית המשפט העליון אחרת.

דין מעודות היתר ותעודות היתר זמניות

5טז. הוראות פקודה זו לענין רישונות ובעליהם יחולו, בשינויים המחוריינים ובכפוף להוראות מיוחדות לענין הנדון, גם על תעודות היתר ועל תעודות היתר זמניות ובעליהן.

4. אחרי סעיף 6 לפקודה יבוא:

6א. המנהל רשאי בכל עת לדרוש מאדם המורשה לעסוק בריפוי שיניים "בדיקת תעודת שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע, את התעודות שעל יסודן ניתן לו רשיונו."

5. (א) בסעיף 8 (1) לפקודה –

(1) אחרי פסקה (ה) יבוא:

"(ו) סירב ללא סיבה סבירה להציג לפני המנהל תעודה שנדרש להציגה לפי סעיף 6א6;"

(2) במקום הסיפה והסייג יבוא:

"רשאי שר הבריאות בצו לבטל את הרשיון או את תעודת ההיתר או להתלותם לתקופה שיקבע באותו צו או לתת למורשה לעסוק בריפוי שיניים נזיפה או התראה."

(ב) במקום סעיף 8 (2) ו-(3) לפקודה יבוא:

"(2) לא יינתן צו לפי סעיף קטן (1) אלא אם ניתנה לאדם שעליו הוגשה התלונה הזדמנות להגיש הגנה בכתב ולטעון טענותיו לפני ועדה שמינה שר הבריאות, בין דרך קבע ובין לענין פלוני; על ועדה זו יחולו הוראות אלה:

(א) הועדה תהיה שלוש לפחות, מהם אחד המנהל, אחד נציג היועץ המשפטי לממשלה ואחד מתוך רשימה שהגיש הארגון המייצג, לדעת שר הבריאות, את המספר הגדול ביותר של רופאי שיניים ומרפאי שיניים בישראל (להלן – ארגון יציג);

(ב) לא הגיש הארגון היציג רשימה כאמור בפסקה (א) תוך הדשים לאחרי שקיבל דרישה להגיש אותה, ימנה שר הבריאות רופא שיניים או מרפא שיניים שייראה לו.

(3) (א) לועדה כאמור בסעיף קטן (2) יהיו הסמכויות הנתונות לועדה רפואית לפי סעיף 15 (ב), ולענין זה יהיה בית המשפט המחוזי רשאי ליתן צו כאמור בסעיף 15 (ג) לפי בקשת המנהל או יושב ראש הועדה.

(ב) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף קטן זה.

(ג) הועדה תגיש דין וחשבון בכתב לשר הבריאות.

(ד) לענין סעיף זה רואים אדם כאילו ניתנה לו הזדמנות להגיש הגנה בכתב, אם שלושים יום לפני מתן הצו לפי סעיף קטן (1) הומצאה לו אישית או בדואר רשום הודעה המפרטת את מהות התלונה ואת הכוונה לאתוז באחד האמצעים המפור-טיט בסעיף קטן (1).

(ג) בסעיף 8 (4) לפקודה –

(1) בפסקה (א), אחרי "בישיבת קבע" יבוא "או בישיבת ארעי";

(2) בסופו יבוא:

"או (ג) מבקש את ביטול הרשיון או ההיתר."

(ד) בסעיף 8 (6) לפקודה, המלים "על ביטול או התליה" – יימחקו.

תיקון סעיף 10 6. (א) בסעיף 10 לפקודה, אחרי סעיף קטן (2) יבוא:

"(א2) לא ישתמש מורשה לעסוק בריפוי שיניים בתואר או בכינוי "דוקטור" או בתואר מומחה שלא בהתאם להוראות פקודה זו או התקנות שהותקנו על פיה."

(ב) בסעיף 10 האמור, אחרי סעיף קטן (3) יבוא:

"(4) המנהל רשאי להתיר למי שאין לו תואר אקדמאי "דוקטור" לרפואת שיניים" את השימוש בכינוי "דוקטור", אם סיים את חוק לימודיו ברפואת שיניים במוסד להשכלה גבוהה וקיבל דיפלומה שהמנהל הכיר בה."

הוספת סעיף 10א 7. אחרי סעיף 10 לפקודה יבוא:

10א. שר הבריאות, לאחרי התייעצות בהסתדרות לרפואת שיניים בישר-תארי מומחה בענפי רפואת שיניים אל, רשאי בתקנות –

- (1) לקבוע תארי מומחה בענפי רפואת השיניים לרופאי שיניים שקיבלו רישונם לפי סעיף 5 (1) ד-2;
- (2) לקבוע תנאים שבהם יינתן לרופא שיניים אישור לשימוש בתארים כאמור;
- (3) לחייב מבקשי אישור לשימוש בתואר כאמור לעמוד בבחינות ולקבוע צורתן, תכניתן ומעדיהן."

תיקון סעיף 12 8. בסעיף 12 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (1), אחרי "לא ירשה כל אדם" יבוא "חוק משיגת הפועלת לפי סעיף קטן (2)";

(2) סעיף קטן (2) יסומן (3) ואחרי סעיף קטן (1) יבוא:

"(2) המנהל הכללי רשאי בתקנות, לאחרי התייעצות עם ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל ובאישור ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת –

- (א) להגדיר את הכשירויות של שינניות ואת תנאי רישיון;
- (ב) להתיר לשינניות לבצע פעולות הקשורות לחינוך לבריאות השן ולגרות הפה והשיניים, לרבות ייעוץ בענין פעולות כאמור, בפיקוחו של אדם המורשה לעסוק בריפוי שיניים ובתנאים שנקבעו בתקנות."

(3) בסעיף קטן (3) –

(א) אחרי "מאומנות מקצועית" יבוא "חוק מפעולות של שיננית הפועלת לפי סעיף קטן (2)";

(ב) במקום הסיפה המתחילה במלים "ורשינו או תעודת ההיתר" יבוא "וסעיף 8 יהול על התנהגות זו".

9. אחרי סעיף 14 לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 14א

14א. המנהל רשאי לפטור את המנויים להלן מהוראה של פקודה זו, אם ראה שלטובתם לעשות כן:

"פטורים מתחולת הפקודה"

(1) מי שהמנהל אישר שהם תלמידי רפואת שיניים במסגרת לימודיהם;

(2) רופא שיניים ממדינת חוץ שבא לישראל כדי לתת טיפול מסוים או לשם התייעצות רפואית מסוימת או הדגמת שיטת ריפוי שיניים.

10. בסעיף 16 לפקודה –

תיקון סעיף 16

(1) בסעיף קטן (1), במקום הסיפה המתחילה במלים "אשם בעבירה" יבוא "דינו – מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות";

(2) בסעיף קטן (2) –

(א) לפני "או המפר בדרך אחרת את הוראותיו של סעיף 10" יבוא "או המשתמש ללא רשות כדין בתואר או בכינוי "דוקטור" או בתואר מומחה או בתואר דומה להם עד כדי להטעות";

(ב) במקום הסיפה המתחילה במלים "אשם בעבירה" יבוא "דינו – מאסר שלוש חדשים";

(3) אחרי סעיף קטן (2) יבוא:

"(2א) העובר על הוראות סעיף 10 (2א), דינו – קנס 2,000 לירות";

(4) בסעיף קטן (3), במקום הסיפה המתחילה במלים "אשם בעבירה" יבוא "דינו – קנס 2,000 לירות";

(5) בסעיף קטן (4) –

(א) אחרי "של הפקודה הזאת" יבוא "או של תקנות שהותקנו על פיה";

(ב) במקום הסיפה המתחילה במלים "אשם בעבירה" יבוא "דינו – קנס 2,000 לירות";

(6) אחרי סעיף קטן (5) יבוא:

"(6א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף קטן (1) יהיה בית המשפט רשאי, בנוסף לכל עונש אחר שיטיל, לצוות על סגירת המקום שבו נעברה העבירה.

(ב) בצו לפי סעיף קטן זה מותר להורות למשטרה, או לכל מי שהורשה בצו, להיכנס למקום שעליו ניתן הצו ולסגרו, ומותר לנקוט בכל האמצעים, לרבות שימוש בכוח באופן סביר הדרוש בנסיבות הענין, כדי להבטיח ציות להוראות הצו."

הוספת סעיף 17ב

11. אחרי סעיף 17א לפקודה יבוא:

17ב. שר הבריאות רשאי לקבוע בתקנות דמי השתתפות בקורס לריפוי שיניים, ובהתייעצות עם שר האוצר – אגרות בחינה לבחינות לפי פקודה זו.

דמי השתתפות ואגרות בחינה

ויקטור שם-טוב
שר הבריאות

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
גשיא המדינה

חוק הסכמים קיבוציים (תיקון מס' 3), תשל"ו-1976*

תיקון סעיף 10

1. (א) האמור בסעיף 10 לחוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז-1957 (להלן – החוק העיקרי), יסומן (א), ובו, במקום "תוך שלושה חדשים" יבוא "תוך חודשיים" ובמקום "יישלח" יבוא "יוגש".

(ב) אחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:

- (ג) החובה להגיש מסמך בר-רישום כאמור בסעיף קטן (א) תחול על כל אחד מהצדדים לו; הגישו אחד מהם – פטורים האחרים.
- (ג) הממונה הראשי על יחסי עבודה לפי חוק יישוב סכסוכי עבודה, תשי"ז-1957, רשאי להאריך את המועד האמור בסעיף קטן (א) או בסעיף 10א (א) אם מצא שהדבר מוצדק בנסיבות הענין.
- (ד) שר העבודה יפרסם, בדרך שתיקבע בתקנות, הודעה על דבר הגשת מסמך בר-רישום כאמור לרישום.

תיקון סעיף 10א

2. בסעיף 10א לחוק העיקרי, בסופו יבוא "או בהסדר שנמסרה עליו הודעה כאמור בסעיף 10ב".

הוספת סעיף 10ב

3. אחרי סעיף 10א לחוק העיקרי יבוא:

10ב. (א) מעביד בשירות ציבורי המעסיק מאה עובדים או יותר חייב להודיע לשר העבודה או למי שהוא מינה לכך על כל הסדר בכתב שאינו מסמך בר-רישום לפי סעיף 10, שענינו שכר עבודה או תנאים סוציאליים של כל עובדיו או סוג מהם, תוך חודשיים מיום חתימת ההסדר.

(ב) שר העבודה רשאי לפטור בצו, באישור ועדת העבודה של הכנסת, בתנאים או בלא תנאים, מעביד או סוג מעבידים מתחולת הוראות סעיף קטן (א), בין בדיוך כלל ובין לגבי הסדרי מסויים או סוג הסדריים.

* בתקבל בכנסת היום כ"ב בתמוז תשל"ו (20 ביולי 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1244, תשל"ו, עמ' 261.

1 ט"ח תשי"ז, עמ' 163; תשל"ה, עמ' 223; תשל"ו, עמ' 138.
2 ט"ז תשי"ז, עמ' 58.

(ג) "שירות ציבורי", לענין סעיף זה -

- (1) גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1) עד (5) לסעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 וגוסס משולב³;
- (2) תאגיד שהוקם או שהוכר בחוק שנתמך לו;
- (3) תאגיד שניהול עסקיו נתון לפיקוח או לביקורת על פי חוק שנתמך לעסקים מהסוג שהוא מנהל.

(ד) שר העבודה יקבע בתקנות לענין ההודעה האמורה בסעיף קטן (א) את דרכי מסירתה, הפרטים שיש לכלול בה והמסמכים שיש לצרף אליה.

(ה) המפר הוראה מהוראות סעיף זה או צו לפיו, דינו - קנס 10,000 לירות.

(ו) בעבירה לפי סעיף קטן (ה) יהא אחראי גם מי שבתוקף תפקידו כמנהל או כעובד בכיר היה אחראי למילוי הוראות סעיף זה או צו לפיו, וכאין מנהל או עובד בכיר כאמור - מי שחתם על ההסדר בשם השירות הציבורי, והכל - זולת אם הוכיח שנקט אמצעים סבירים למניעת העבירה או שהעבירה נעברה עקב גורם שאינו בשליטתו.

משה ברעם
שר העבודה

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

³ ס"ח תשי"ח, עמ' 92.

